

Ca-Nostra

*** ANY TERCER NÚM. 129 ***

QUINZENARI POPULAR

*** INCA, 16 DE JUNY DE 1910 ***

CARTA OBERTA al Excm. D. Joseph Canalejas

(escrita per un cofrere)

Amic del cor, salut: ¿Quí heu havia de dir, que tú que la gent conservadora y de sotana sempre l'han mirat de cova d'uy pels teus antecedents democràtics, arribasses a entrar en el poder per la porta llisa y com una esperança dins la foscura de la política espanyola? Tant malament havia dextat la cosa aquest ditxós Moret. Però la sorpresa mes grossa va esser quant ningú creya que tenguesses en cartera el decret de dissolució de Corts, de que breveljaven tant, y de cop y baley l'entimes demunt la Gazeta Oficial.

Vares esser un homo que donares el parbot a molts, y en la confiansa del Rey lograres també la de la Nació.

Mes ara, no l'ho vuy amagar en benefici del teu govern, la malíssima impressió que ha causada al tocar la qüestió religiosa, en dies que tantes coses tens que t preocupen y quant altres matèries importantíssimes d'Espanya y del partit necessiten la teva poderosa maneta. Ja veig que la teva intenció es bona, que solament heu has fet per contentar els republicans y socialistes, perque't reformis la teva majoria a les Corts, que si vá a di vé, la tens un poc primeta, malgrat a la teva cantada demogràcia. Però fiet, el tir t'ha sortit un poc malament. La meteixa inoportunitat en tocar la qüestió religiosa ha fet pensar a tothom qu'era tramoya política: a n-els anticlericals que hu han vist, no'ls ha satisfet ni gens ni mica, y no parlem dels catòlics que s'han ofesos gravement, per paga la teva lliquesa en parlar t'ha duit a criticar als Bisbes espanyols per la reonada esposició que t'enviaren, y més qu'això, per les Reals Ordes sobre les congregacions y l'interpretació del article 11 del Concordat. Per aquí tot son xerradisses y recels si te vendrás o no en les negociacions que dus ab el Vaticà.

Vas a obrir el Parlament, lloc aont se sent sovint la veu reposada de la filosofia de autorisats oradors, però també, y en més abundancia, el llenguatge escandalós de la plaserera. Els teus moments son crítics, compromesos y de duptosa definició. Jo hauria volgut que'l manco la teva situació arribás a Totants, apoyat pels conservadors que, naturalment, no tenen interés a tornar al poder fins que tot recurs lliberal sia gastat y ells reebilitats.

Si no vols que a les primeres investides

dels cans de llevita fassa uy la barca posa molt d'esment a un consey que't vaig a dar. Procura tenir poc temps obertes les Corts, això heu pots fer, puis ja som a les *impresindibles vacaciones de verano*. No toquis cap qüestió trascendental que't puga comprometa. Dexta anar la qüestió religiosa, qu'es una tetgla aquesta, aont molts de governs s'hi escapollen. Si la toques com a resort polític vas malament, es un medi massa gastat en que ningú creu. Y si la toques de bon de veres, t'esposes en que la Corona, y sino la Corona els catòlics t'envien a rodar pels baxets de la política. Lo mes que pots fer respecte aquest punt, es dir quatre generalitats, quatre paraules buydes, n'has dites tantes en aquest mon!... ¿Que poden dir? ¿que no has fet res de profit? Desenganet, nostres situacions son com a cines, passen tant a la tropellada qu'estam condemnats esser incapasitats polítiques degut a no avarhi una quefutura indiscutible.

Creume: no vulgues ser redentor; aconortet en passar per adobador, es dir, en cercar una fórmula per allargar la teua estapa tot lo que pugues. Sies homo, y no't fuis de la bondat dels catòlics que a n-els anticlericals los diven perseguidors de la Iglesia y com qui los hagen apuntats en el llibre negre de la infamia. Veus en Maura, es tant lliberal o més que noltros, però la sab llarga en tenirho tot content y els mateixos catòlics lo apoyen.

Res més tenc que dirte, sino que conformis la teua conducta política als conseys mal aborrònats que te don, y ja veurás com tot agrait donarás les gracies a l'amíc coral que t'abrassa

ANTONI MALFERIT.

Castalix 12 de Juny de 1910

EL OBRERO CRISTIANO

*Nace de una madre honrada,
cumple un precepto divino,
es el Cielo su destino,
y la Tierra, su posada.
Su vida, en todo arreglada,
no turba insano recelo,
y sabe que su consuelo
y que su alegría interna
no se hallan en la taberna
ni en el infame libelo.*

*Desde el taller a su casa,
desde su casa al taller,
esclavo de su deber
honesto su vida pasa.
Ni sed de sangre le abrasa,*

*ni la envidia le atormenta,
con su suerte se contenta,
y, euando en su hogar reposa,
en sus hijos y en su esposa
virtud y amores fomenta.*

*No le habléis de esos venales
atentados de anarquía,
no engendra su fantasia
proyectos tan criminales.
Las promesas celestiales
que animan su corazon,
sofocan la tentacion,
y si algun daño le alcanza,
en ves de gritar: ¡matanza!,
murmura solo: ¡perdón!*

*Aprécia en mas los escaños
de su hogar (de humilde pino)
que el sillón lujoso y fino
cubiertos de ricos paños,
pues sabe que al fin los años
pasarán, y que en el Cielo
menos vale un terciopelo
que el vicio o el crimen tapa,
que la remendada capa
del que en virtud fué modelo.*

*Asi, cuando pobre y santo
llegue el obrero a su muerte,
cuando su cuerpo, ya inerte,
bañen sus hijos en llanto,
ha de endulzar el quebranto
de cuadro tan lastimero
el pensar que un jornalero
siempre de Dios es bienquisto,
¡pues por algo Jesucristo
quiso vivir como obrero!*

M. H.

LES CAËRES DEL RECTOR

Feya per primera vegada'l senyor Bisbe la visita pastoral per sa empobrida diòcessis en unes circumstancies molt engunioses. L'anyada s'havia presentat dolenta, y ab les secades intenses, el malestar y la situació econòmica dels feligresos forsa miserable en tots temps, había empitjorat extraordinariament.

De tot arreu se sentien clamoreigs de penes y miseria, que omplien de tristesa al bondadós prelat.

La falta de forrajjes, obligant a portar al mercat els caps de bestiar abans de son complert engreix, havia dextat sense recursos als pobres camperols per atendre ses necessitats en els moments extremats,

La visita s'inciá per les poblacions de més

importancia. Les indústries qu'en elles s'hi havién establert donaven ocupació a molts de sos habitants. Els comersos, els mercats y les fires atreyen nombrosa concurrència, donant moviment y vida a n-aquells centres de la comarca, dissimulant d'aquest modo l'estat crítich que sufría'l país.

La impressió qu'en l'ànim de Sa Il·lustríssima y familiars que l'acompanyaven produhía l'especte d'aquells llocs, aumentaven poc a poc els mals auguris que s'havién fet sugerir abans d'empèndre la excursió.

L'adorno de les iglesies, les abitacions rectorals, mostraven extrema pobresa, que evidenciaven les Obres, els objectes sagrats y l'estat d'ànim y sollicitut de administradors de les Confraries.

S'inicià la visita comensant per les parroquies dels pobles rurals, quins veïns vivien dels productes de sos camps y de ses hortes y les quals els oferien un petit medi de sosteniment. Al rebre en el primer poble a les Autoritats ab els comissionats mes prestigiosos de la població, va escoltar del senzill y bondadós rector els sufriments y pesars que passaven els veïns desde alguns anys. L'aspecte de les cases, l'estat llastimós dels carrers, la patina de les parets; els maljirbats vestits de les moltituts que s'apilotaven al redós del grupo episcopal, no feyen duptar, y confirmaven les revelacions del Pastor.

La visita a l'esglesia y casa parroquial evidenciava plenament quant s'havía dit y anunciat, fentse patent ab major intensitat tots els dies, durant les successives excursions a altres viles y pobles.

Un d'aquests situat en la fondalada d'una extensa montanya, se cervava en la memoria de tots, per els trists recorts de relats de miseria que feyen sos veïns y de les privacions a que estaven subjectes els clergues que havién ocupat aquella parroquia.

Preocupava a tots la visita d'aquell lloc y's modificava continuament l'itinerari de la excursió, per allunyar les doloroses impresions que com a recort feyen del estat miserable, impresions que's repetien més y més vegentles aquí y allà d'aquell lloc apartat del món.

Eren tan tristes y desagradables aquelles que l'efecte que produhí en l'ànim del Bisbe, l'havía fet pensar retardar fins a altre ocasió y en circumstancies més favorables la visita pastoral; mes, una observació de sos familiars va decidirlo a no retrocedir ni deixar incomplida la seua obra comensada.

Va rebre la visita del senyor Bisbe, un bon rector, jove, simpàtic y avivat, qui ab molta diligència s'apresurà a convidarlo a que reposàs y honoràs junt ab sos acompanyants la modesta taula del exerit clergue.

S'excusava Sa Excelencia en acceptar, pretextant la falta de temps; però devant les insistencies d'aquell se vegé per fi obligat a acatar la invitació.

La visita a l'iglesia, pulcrament engalanada, l'estat de perfecta conservació dels ornaments; la cura y netedat de les habitacions de la casa rectoral; l'esmerat servey de la taula y l'abundor y varietat de menjars, evidenciaven un benestar que no havién descobert en

cap més lloc de visitats, lo qual sorprengué extraordinariament a tots, motivant els comentaris més variats, y extraordinaria curiositat per conixer la causa d'aquest estat de coses incomprendibles.

El mateix Prelat, no pogué sustreures al desitg de satisfacerla, y dirigintse al bon rector, l'hi preguntà si sa posició y fortuna era tant bona que l'hi permetés oferir obsequis tant extraordinaris, millorar l'iglesia y conservar la casa rectoral en tan bon estat.

Per tota resposta el bon rector convidá al Bisbe a que'l seguís y fentlo entrar en un pati immediat a l'iglesia, l'hi mostrá l'hort del rector, plé de caéres modernes, aont les abelles texien palaus maravellosos, diguentli:— Veus aquí, Il·lustríssim, el capital y la fortuna que'm permet atendre les necessitats de ma modesta parroquia, mantenir als meus vellsets pares y calmar encara les penes dels meus feligresos; ab la dolzor de la mel de mes abelles, he suavizat l'amargantor de la vida de moltes ànimes.

El Senyor Bisbe no olvidá la lliçó. Y quan els clams de sos diocessans y rectors á ell se dirigien, l'exemple de les caéres del prebete apicullor se reflexaba en son pensament, poguent axis en diferentes ocasions calmar la sed, donar menjar als pobres y atenuar molts penars.

Y no olvidant y practicant aquesta relació arribá a propagar el bondadós mitrat una nova riquesa en els pobles de la diócesis.

RAUL M. MIR.

(Traduhit de la Revista Popular).

De l'Apat.

LA NUEVA ENCÍCLICA

Se conoce ya el texto de la Enciclica del 26 de Mayo, conmemorativa del Centenario de la canonización de San Carlos borromeo. No pudiendo trasladarla íntegra á nuestras columnas por su mucha extensión, hemos de limitarnos á ofrecer de la misma el siguiente extracto á nuestros lectores.

El Papa comienza haciendo la síntesis de los actos de su pontificado.

Después que indicó su aspiración suprema, la restauración de todas las cosas en Cristo, señaló modelos de esta acción en otras Enciclicas acerca de la Inmaculada, San Gregorio el Grande, San Juan Crisóstomo y San Anselmo.

Hoy es San Carlos Borromeo el ejemplar que muestra en su nueva Enciclica; como verdadero reformador contra la falsa reforma del siglo XVI, como vigilantísimo centinela de la fe, celoso para la instrucción religiosa del pueblo por el catecismo y por los buenos predicadores; como restaurador de la verdadera disciplina, por la recomendación de la frecuencia de Sacramentos; como apóstol lleno de caridad por las necesidades, aun las temporales, de los fieles, y en fin, como dechado de carácter respetuoso, pero firme, ante las persecuciones de las autoridades civiles.

Dice el Papa que los católicos y los Obispos merecerán los mismos elogios, si se man-

tienen igualmente alejados de la rebelión de aquellos que procuran sediciones y tumultos, y del servilismo de aquellos que acatan como leyes sacrosantas las disposiciones legales, manifiestamente impías, de hombres perversos, que bajo el falso nombre de libertad, tienden al anarquismo imponiendo crueles tiranías.

En plena civilización moderna, y en alguna nación especialmente, el poder de las tinieblas parece haber pisoteado todos los derechos de los hijos de la Iglesia, extirpando de los Gobiernos aquellos sentimientos de generosidad, de nobleza, de fe, que fueron durante largos siglos la gloria de sus antepasados.

Donde quiera que ha triunfado la guerra á Dios y á la Iglesia, se ve producirse un retroceso en todos los órdenes, y la sociedad corre á las barbaries de la libertad antigua que fué una servidumbre cruelísima de que sólo la Iglesia y su educación pudo librar al mundo.

He aquí otros pasajes importantes de la Enciclica: una comparación entre los reformadores del siglo XVI y los actuales modernistas, á quienes hay que combatir por los mismos medios que San Carlos; una protesta contra la escuela neutra ó laica; la importancia de los medios de santificación, singularmente de la Confesión y de la Comunión; una nueva recomendación de Comunión frecuente.

Caja Rural "Obreros Católicos"

Es estat aprovat pel Ministeri de Governació el reglament de la Caja Rural establida a n-el Círcol d'Obrers Catòlics d'Inca. Dispone la ley que passat tres messos de la presentació dels estatuts d'una caja al Govern, y no s'ha rebuda la seua deguda aprovació ja pot funcionar y les seues operacions tenen legalitat. Baix d'aquest concepte marxava la d'Inca, Mes avuy está d'ahorabona per la aprovació particular de son reglament qu'ha rebuda ab una R. O. que la califica de *benèfica*.

Vegin nostros lectores aquesta R. O. que deguda a la amabilitat del Sr. President D. Pere Amer, insertam a continuació:

Exmo. Sr. Ministro de la Gobernación con fecha 2 del actual, me comunica la Real Orden siguiente: «Vistos los Estatutos de la Caja Rural de Ahorros y préstamos «Obreros Católicos de Inca» remitidos por V. S. con comunicación de 29 de Septiembre del año último, en la que manifiesta al propio tiempo que esa Junta provincial de Beneficencia acordó informarlos favorablemente por ajustarse en su fondo á los de los demás Cajas rurales declaradas de Beneficencia, por este Ministerio.—Considerando que del examen de los Estatutos de que se trata se demuestra que el fin de la Asociación, no es otro que el de proporcionar alivio á las clases necesitadas y el desarrollo de la Agricultura é Industria, creando hábitos del ahorro entre los trabajadores, prestando á los socios las cantidades que necessiten, cuyos fines tienen tal importancia y tan positivos resultados para las clases trabajadoras que que-

da evidenciado la necesidad que existe de que el Protectorado preste su apoyo de toda Sociedad, que como la presente realiza en favor de los humildes tan benéfica misiva. Considerando; que los referidos Estatutos no contienen preceptos contrarios á la moral y á las leyes, S. M. el Rey (q. d. g.) ha tenido á bien 1.º Que se clasifique como de Beneficencia particular la Caja Rural de Ahorros y préstamos «Obreros Católicos de Inca» de esa provincia, como comprendida en el artículo 2.º de Real Decreto de 14 de Marzo de 1899 en relación con el 3.º de la Instrucción de la misma fecha y en virtud de la facultad. 1.ª del artículo 7.º de dicho texto legal, no teniendo el Protectorado respecto de la misma otra misión que la de velar por la higiene y moral pública; 2.º que se aprueben sus Estatutos; y 3.º Que se comuniquen ésta resolución al Ministerio de Hacienda á los efectos del artículo 59 del expresado texto legal. Lo que de Real Orden comunico á V. S. para su conocimiento el del Consejo de Administración de dicho establecimiento, con inclusión de un ejemplar de los Estatutos aprobados. = Dios Guarde á V. S. m. años. = Madrid 2 Junio de 1910. = Merino: = Sr. Gobernador Presidente de la Junta Provincial de Beneficencia de Baleares. »

Lo que comunico á V. para su conocimiento y efectos consiguientes con devolución de un ejemplar del Reglamento aprobado:

Dios guarde á V. m. años

Palma 6 Junio de 1910

El Gobernador interino.

LUIS PASCUAL

Sr. Presidente de la caja Rural de Ahorros y Préstamos «Obreros Católicos de Inca»

Escapulons

Certámen Nacional

Hem rebut el Cartell d'aquest Certámen qu'en commemoració del naixement d'En Jaume Balmes organissen els alumnes de la facultat de filosofia del Seminari Conciliar de Barcelona. Du 10 temes relacionats en les obres d'En Balmes y podrán prendrehy part tots els seminaristes espanyols dels curs de 1909-10.

Pelegrinació a Roma

Com sabrán nostros lectors diumenge parí de Palma ab el vapor Miramar presidida pel Sr. Bisbe, en nombre de 226 romeus. Son arribats sens novetat y demá divendres serán rebuts en audiencia pel Papa.

Será una gloria pels mallorquins que aconsolará S. S. al postrarse a sos peus, com a bons fills espanyols, al meteix temps que son Govern anticlerical interpreta a la seva manera el Concordat que'l Estat té concertat en la Santa Sede.

¡La pelegrinació y protesta es molt oportuna!

Vetlades Literies

La Venerable Tercera Ordre Sant Francesc d'Inca té en projecte celebrar varies vetlades de sana propaganda, donant la primera el mes qui ve dedicada en el Beato Ra-

món Llull.

Endevant ses atxes!

Distinció

Llegim que nostro bon amic D. Miquel Ferrá, es estat pensionat, a proposta del «Institut d'estudis Catalans» per realisar, juntament ab el sabí D. Ramón Menéndez Pidal, estudis sobre'is orígens de la llengua castellana.

Lo felicitam de bon de veres.

Concurs per sols Obrers Manu-als.

El Social, rumbós Setmanari que se publica a la ciutat de Barcelona ha promogut un segon concurs per sols obrers manuals. Els temes consisteixen: als qui haja prenunciat major número de discursos;—al qui haja fet més número de socis obrers d'una Unió profesional;—al qui haja publicat major número d'articles a periòdics catòlics socials,—al qui haja fet mes número de socis de la A. S. P.—Al qui haja fet més suscripcions a una publicació catòlic-social y el darrer, al qui les haja fetes pera *El Social*. Els premis consisteixen en les obres que la A. S. P. té publicades.

Cronicó d'Inca

Juny de 1910

Dia 2.—Festa de l'octava del Corpus ab processó en la meteixa pompa de dijous passat, en l'Ajuntament, y la banda de Caimari. Després hi va haver refresc a casa del Obrer del Santíssim, Mossen Sebastiá Llabrés, que se destexina perque les funcions de l'octava del Corpus revestesquen gran solemnitat.

—Avuy hi ha una gran plassada de grans y el blat ha devellat fins a 16 pessetes y a 16 y mitja la cortera.

—S'obr una nova tenda de robes a n-el carré del Comerç que s'anomena *La Luna*, y dues tavernes més a sullá meteix.

Dia 3.—Se fa una bona festa a la Párrquia a n-el Cor de Jesús y la iglesia de San Jeroni comensen unes coranta hores, als Cors de Jesús y Maria.

Dia 4.—Nostro Ajuntament té acordat demanar al ministre de Guerra la fundació d'una banda de Música pel Retgiment d'Inca. Ja que'l poble fa el Corté just sería que'l govern hi posás la música. Sentim moltes quexas de menestrals d'Inca que tenen accions per l'edificació de dit Corté y que la feyna de ferré y fusté etz. la duguin de fora.

—Aquests dies el Sol deu passar per un periodo de gran activitat que a Llubí s'hi haja sentit un terratremol, que segons les derres opinions dels sabis son produïts per la rápida refredor de la terra.

Dia 12.—Se incorporen a la Pelegrinació Mallorquina que surt avuy a Roma els inqueros sigüents: D. Joseph Aguiló Seminarista, En Pere M. Bal·le, L'amon Joan Estrany, Mestre Miquel Ferragut, Mossen Miquel Llinás, Moss. Pere J. Beltrán, Moss. Tomás Mora, D. Llorens Nicolau, D. Rafel Ramis, D. Pere Batle, D.ª Catalina Batle, L'amo'ntoni Ge-

nestra y D. Domingo Alzina propietari.

Bon viatge los dó Deu.

—Es vengut estivetjar en campanya dels seus pares, el famós pianista D. Antoni Torrandell y la seua amable Senyora.

Dia 5.—Passat l'Estació del carril per la carretera de Ciutat que fins avuy no tenia gens d'importancia, des que hi fan les obres del Corté s'es convertit en la real de nostros divertiments. Allá tots els diumenges Football, y ball de danses en sa música, y gent que se passetge, fentse desgraciadament populars el noms de na Peuari y na Martina. Deu los dó seny.

—El jove estudiant, D. Victor Flores ha obtengut a la Academia militar de Toledo les sigüents notes: en arimética, 13'80; en álgebra, 11'33; en geometría, 15'62; y en trigonometría 10'75. Aquest jove, lo meteix que'l Sr. Sampol de que ja'n donárem compte, foren preparats a la Academia del Capità de Infantería D. Miquel Más.

Felicitam al Profesor y dexebls.

Dia 14.—Un cavall se fa por y parteix dibocat, duguent dins el carretó tres atletes que boten axí com poden sens tenir novetat. L'amo'n Joseph Beltrán (Parret) corre per agafarlo per la brilla ab tant mala sort que li passa per demunt dexantlo ben mal parat. Sabem que, gracias a Deu, va millorant.

—Les Senyoretas d'Inca que estodien de Mestra arriben de Palma aont eren a examinarse, tornant ben contentes per les bones notes qu'han tretes. Na Teresa Martí preparada per Sor Juliana Franciscana ha obtengut 2 sobresalientes, 2 aprovats y 4 notables. N'Amparo Llabrés 3 sobresalientes y 2 notables. Na Magdalena Fiol 2 sobresalientes y 4 notables. Na Carme Ferrer les mateixes notes que la anterior, essent preparades aquestes derrereras per D.ª Severa Madariaga.

Falicitam de bon veres a les senyores Profesores, dexebls y a ses respectives families.

Dia 16.—S'han presentades faves novelles a nostra Cortera.

BOLLETÍ COMERCIAL

		Pessetes:
Bessó	el quintá de	a 93'50
Blat	la cortera de	a 16'50
Xeixa	id.	a 17'50
Ordi	id.	a 10'60
Ordi foraster.	id.	a 09'50
Sivada	id.	a 08'50
Ídem forastera	id.	a 07'50
Faves cuitores	id.	a 19'50
Ídem ordinaries	id.	a 18'50
Ídem pel bestia	id.	a 18'00
Blat de les indies	id.	a 17'00
Monjetes de confit	id.	a 30'00
Ídem blandues	id.	a 27'00
Safrá	s'unsá de	a 03'00
Ous	dotzena de	a 1'000

Aquest setmanari se publica ab censura eclesiastica.

Cultura Popular

FORA NÚMEROS

Es de tot engarós el despotisme del número. Cada casa es un número. Cada billet de carril porta un número. Cada cotxo, cada tranvia, es també un número. No més falta sino que cada homo sia un número. Idò, be, guerra al número. Vuy dir, que ja han comensat aquesta guerra. Els primers números que's treuran sembla que serán els dels vagons de tren que indiquen 1.ª, 2.ª ó 3.ª classe. Aquestes son els que reben els primers cops, porque donen molts disgusts als viatgers que s'equivoquen, sobre tot de nit, que ho's veuen els números.

Als cotxos de primera hey posarán un cap de senyoreta, als de segona un cap de cá, als de tercera una flor, o be cosas per l'estil. Posades les figures sobre plaques blanques esmaltades, se veuran bé, de lluny y ab poca claror. Axó ja existeix al Japó y's comensa fer a Fransa.

A mi's números que més m'empipen son els de les cases. Jo posaria a cada marca, un gall, una rata, un cavall, una fuya etz. Y en lloc de dir carrer de la Diputació n.º 10 diriem carrer de Diputació, la casa del gall ó de lo que fos. Axó ajudaria molt a la memoria y no passaria com ara que un home may se recorda a quin número está fulano de tal.

Dits y... fets

Dos amics se troben pel carré y s'aturen per parlar.

—Pep! —diu un d'ells— he llegit a un diari, no se quin, que ahí te varen pegar una bufetada a la Plassa de Toros.

—Idò, ara vuy que vegis lo embusteros que son els diaris— va respondre s'altre ab tò de despreci—vet-aquí tres coses y son tres terribles mentides, porque vegis: En primer lloc, no fone ahí sinó despuys; en segon lloc, no va ser una bufetada, sinó una puntada de peu, y finalment, no la'm donaren a la Plassa de Toros, sinó... an el costat esquerra, qu'encara hem cou. ¡Axó perquè't fiis de lo que duen els diaris!

ES YA TARDE, ABUELO

La escena pasa en Buckingham Palace.

Eduardo VII almuerza en familia.

A mitad de comida el hijo segundo del Príncipe de Gales, exclama:

—¡Eh! ¡Abuelo!

El Rey, mirándole con severidad dice:

—Los niños oyen y callan.

Silencio general.

Al cabo de algunos minutos, Eduardo VII, que tenía buen corazón, preguntó al niño:

—¿Qué querías, hijo mío?

El Príncipe, avergonzado, contesta:

—Es ya tarde, abuelo.

—¿Tarde? ¿Por qué?

—Porque quería decirte que tenías un guisano en la ensalada, y ya te lo has comido.

La anécdota no dice lo que replicó el Rey.

Libres Nous

EL SECRETO DEL ÉXITO.—Pláticas de quince minutos con los jóvenes de quince á veinte años por el P. Ramón Ruiz Amado. S. J. ¡HE PERDIDO LA FE! Conferencias sobre la incredulidad por el mismo autor.

LA REVOLUCIÓN DE JULIO EN BARCELONA. Hechos, causas y remedios por D. Modesto H. Villaescusa.

EL NOSTRE ESTAT SOCIAL. Comentari a la Revolució de Juliol. Conferencies per lo P. Ignaci Casanoves, S. J.

CONFERENCIAS CIENTÍFICAS acerca de la Evolución Materialista y atea por el P. Zacarias Martínez Núñez, Agustino.

LA EDUCACIÓN DE LA MORAL por el P. Ruiz Amado, S. J.

CUENTOS AZULES por D. Miquel Alvarés Chape.

MES DE MARÍA en prosa y verso con una lámina edecuada por cada dia del mes.

PRIMER LIBRO de ciencia y de dibujo por el Dr. Fontseré.

De totes aquestes obres n'hi ha existencia a nostra Llibreria.

ALMACENES SAN JOSÉ

DE

Ignacio Figuerola

BRONDO 7-9-11-ESQUINA BORNE
LENCERÍA, LANERÍA, GÉNEROS DE
PUNTO, BISUTERÍA, NOVEDADES.
SASTRERÍA Y CAMISERÍA.

LA CASA MEJOR SURTIDA.
LA MÁS BARATA.

PRECIO FIJO

Obres de Pietat

per

Mossen MIQUEL COSTA

El Via-crucis a 0'75 y 1'00

Mes de Maig a 1'50

Se venen a n-aquesta Administració.

floretes de Maig

per Mossen Federich Clascar, propies per repartir durant les funcions del Mes de Maria 25 fulls de 33 floretes, pess. 2; 50 fulls, pess 3'50; 100 fulls, pess. 6.

Venals a nostra Llibreria.

VIVA † JESÚS
EJERCICIO DEVOTO
PARA HACER

La Hora Santa

Se vende en nuestra Libreria a 15 céntimos de peseta.

Música-Sacra

Ne tenim bastants de nombres en existencia del *Salterio Sacro hispano* y altres composicions, haventni algunes propies per cantar en les funcions del Mes de Maria.

Com volem retirar aquesta secció de la Llibreria la posam a preu de factura.

CA-NOSTRA

QUINZENARI POPULAR.

Preu de subscripció

Un trimestre, mitja pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els obrers que nos ho demanin tendrán la subscripció per 10 céntims mensuals, 1'20 l'any.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.

	PAQUETES	PASTILLAS	PESETAS
1. ^a marca: chocolate de la Trapa.	400 gramos.	14, 16 y 24	1'25, 1'50-1'75, 2 y 2'50
2. ^a marca: Chocolate de la Familia.	460	14 y 16	1'50, 1'75, 2 y 2'50
3. ^a marca: Chocolate Económico.	350	16	1 y 1.25

Elaborados según fórmula aprobada por los Laboratorios Químicos Municipales de Madrid Pamplona y San Sebastián.—Cajitas de Merienda, 3 pesetas, con 64 raciones. Descuentos desde 50 paquetes. Portes abonados, desde 100 paquetes, hasta la estación más próxima. Se fabrica con canela, sin ella y á la vainilla. Nos se carga nunca el embalaje. Se hacen tareas de encargo de 50 paquetes. Al detall, principales ultramarinos.